

25.12.21, Telecí, Boží hod vánoční

Ve jménu Boha Otce i Syna i Duch svatého.

POZDRAV Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi.

INTROIT Chválu vzdávám Hospodinu celým srdcem, v kruhu přímých, v shromáždění. Činy Hospodinovy jsou velké, vyhledávané všemi, kdo zálibu v nich našli. Velebné a důstojné je jeho dílo, jeho spravedlnost trvá navždy. Ž 111, 1-3

PÍSEŇ 293 Čas radosti

VSTUPNÍ MODLITBA

Pane Bože,

skláníme se před Tebou v tichém úžasu nad všemi dary, které nám dáváš ve svém Synu. Děkujeme Ti, že jsi k nám sestoupil, abychom mohli žít Tvou láskou a radovat se z pokoje, který nám nabízíš. Děkujeme Ti, že tu jsi s námi a předáváš nám slovo milosti, která může být i pro nás. A prosíme Tě, ať nemusíme žít jen z toho, kolik nás je nebo není, ale mohli jsme být rádi, že tu vůbec můžeme být a že můžeme být spolu. Prosíme Tě, buď s námi v tento čas, ale i dny příští, ať víme, odkud přicházíme a kam směřujeme. Amen

1. ČTENÍ Mt 5, 3-12

PÍSEŇ 294 Ó křesťané

OHLÁŠKY

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA

Pane Ježíši Kriste,

oslavujeme Tvůj příchod na tuto zem a současně Tě prosíme:

dej, ať se nám Tvá přítomnost stane událostí především pro nás,

dej, ať se nám Tvá přítomnost stane tím skutečným požehnáním,

dej, ať se nám Tvá přítomnost stane šancí i pro nás všelijak zbloudilé a poznamenané svými životy,

dej, ať se nám Tvá přítomnost stane důvodem k radosti, a ne nářkům a každodenním smutkům,

dej, ať my sami víme, odkud přicházíme a kam směřujeme.

Pane Ježíši Kriste, Tebe prosíme, ujmi se nás a všech našich starostí a vzdechů, ať to nemusí končit vždy jen u nich. Amen

POSLÁNÍ A pak se ukáže ten zlý, kterého Pán Ježíš ‚zabije dechem svých úst‘ a zničí svým slavným příchodem. Ten zlý přijde v moci satanově, bude konat kdejaký mocný čin, klamná znamení a zázraky a všemožnou nepravostí bude svádět ty, kdo jsou k záhubě, neboť nepřijali a nemilovali pravdu, která by je zachránila. 2 Tes 2, 8-10

POŽEHNÁNÍ Ať Hospodin ti žehná a chrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Num 6, 24-26

PÍSEŇ 485 Král věčný

2. ČTENÍ (ZÁKLAD KÁZÁNÍ) Iz 11, 1-4

I vzejde proutek z pařezu Jišajova a výhonek z jeho kořenů vydá ovoce. Na něm spočine duch Hospodinův: duch moudrosti a rozumnosti, duch rady a bohatýrské síly, duch poznání a bázně Hospodinovy. Bázní Hospodinovou bude prodchnut. Nebude soudit podle toho, co vidí oči, nebude rozhodovat podle toho, co slyší uši, nýbrž bude soudit nuzné spravedlivě, o pokorných v zemi bude rozhodovat podle práva. Žezlem svých úst bude bít zemi, dechem svých rtů usmrtí svévolníka.

Milí přátelé,

křesťanská víra odedávna žila ze tří rozměrů. Rodinný, v němž se scházeli pospolu celé rodiny a mluvilo se i o křesťanské víře. Neříkám, že se hned modlili nebo že by četli z Písma svatého, ale tématem jejich hovorů byla i křesťanská víra. Společenský, že svou víru vnášeli i do rozhovorů s ostatními lidmi, nebavili se jen o počasí nebo o tom, co se komu kde urodilo, ale že je jejich život i o něčem jiném, totiž o křesťanské víře, a tak se dívali i na svět kolem sebe. A duchovní, že svou víru vnášeli i do společenství ostatních křesťanů a že se i my tady můžeme bavit i o něčem jiném, než že je nás málo. Křesťanská víra nikdy nežila z toho, kolik nás je, ale kolik jí je, tj. co z toho, co slyšíme i při nedělních shromážděním, můžeme nabídnout i tomuto světu a nezdá se ukazovalo, že skoro nic. A proto je i celé křesťanství na tom tak, jak na tom je a lepší už to nebude.

To, co i mě totiž trápí dost možná ze všeho nejvíc, není, kolik nás je, naopak jsem čekal, že nás tu bude ještě méně a že tu hlavně už ani žádný sbor nebude. A to, že tu nějaký sbor ještě je, považuji za malý zázrak a na to, že tu prakticky nejde nic říct, všechny klobouky dolů. A nebojte se, bude nás ještě méně a ještě méně, ale ne proto, že se vesnice obecně vylidňuje a mladí odcházejí do měst, ale proto, že tu neprobíhá žádná diskuse o vaší křesťanské víře či o tom, z čeho duchovně žijete vy sami. Ne o tom, kolik nás bylo, ale jak vy sami přemýšlíte o své víře. Někdy se tomu také říká duchovní reflexe. A právě s tím přichází i prorok Izajáš, nositel dnešní zvěsti na Boží hod vánoční. Že i z pařezu Jišajova může vzejít proutek a že výhonek i z jeho kořenů vydá ovoce. Téma nám všem tak dobře známé. Ale i na tom proutku může spočinout duch Hospodinův, nakonec proč ne. Duch moudrosti a rozumnosti, duch rady a bohatýrské síly, duch poznání a bázně Hospodinovy. O moudrosti a rozumnosti zde mluvit nebudu, té je tu dost a dost, a to i schopnosti rozpoznávat Boží vůli je tu i víc, než jsem čekal. Ducha rady a bohatýrské síly také sami známe nejlíp, víme, jak se má dobře vládnout a kam vést svěřený lid, víme, co znamená svá moudrá rozhodnutí uskutečňovat a čelit každému svodu i útoku zvenčí. Na to jsme téměř experty. Co však nevíme, je, co to je mít správný vztah k Bohu, uznávat ho, podrobovat se mu a projevovat lásku k Bohu i lidem. Mít k Bohu

důvěrný vztah, který bychom mohli přenášet i na lidi kolem. To stále nevíme, co znamená, a to se budeme muset i naučit.

Takže, americký teolog a spisovatel C. S. Lewis v knize Čtyři lásky popisuje čtyři druhy lidské lásky – náklonnost, přátelství, erós a křesťanskou lásku. A ta křesťanská láska nás bude zajímat i ze všeho nejvíc. C. S. Lewis ji rozlišuje na přijímací a dávající. Bůh nám ve své lásce dal svého jediného Syna, abychom ho mohli přijmout i do svých srdcí a mysli a nemuseli proto jen toužit po tom být milováni, ale mohli i sami milovat. A tomu nás učí i sám Pán Ježíš, že i ty skutečné hodnoty jsou jen a pouze v lásce, která však stojí především na Boží milosti. Ten radikální a skutečný převrat v Kristově příchodu na tuto zem je v tom, že nám přinesl svou, a tedy i Boží milost. Ani my proto nejsme spaseni za své zásluhy nebo ne, jen, ale i z Boží milosti. A ta Boží milost by nás měla zajímat i ze všeho nejvíc. A teď proč. Boží milost na rozdíl od našich zásluh je nekonečná v tom, že s sebou přináší pokoj a radost. A to my potřebujeme i ze všeho nejvíc, jednak aby nás měl někdo rád, ale abychom se i my měli z čeho radovat a tím kupodivu nemusí být ani naše rodiny, ale třeba ani návštěva kostela, ale jen a pouze to, že spolu můžeme žít i v pokoji a radosti z něčeho společného. A to nám dnes i tak strašně chybí, nějaké společné téma, nějaký společný duch, něco, co by nás spojovalo a nejen dělilo, jak je tomu dosud, a tak nějak stále.

Chybí nám láska. A to tak, že moc. Chybí nám láska, která by zahna-la i vše, co i nám v ní stále brání. Chybí nám láska.

A spolu s ní i zkušenost smrti. Neboť i Pán Ježíš nakonec dopadl tak, že zemřel, a to i dost potupně, a to i za naše hříchy. Prorok Izajáš však ještě víc mluví o bázni před Hospodinem. Nejde o strach, jde o poznání Boží přítomnosti, jde o poznání pravdy a spravedlnosti, před něž nás může postavit jen sám Bůh. Jde o to, že Bůh nesoudí podle toho, co vidí ani nerozhoduje podle toho, co slyší, ale je na straně těch, kdo volají o pomoc. Je na straně těch, kdo věří, ale nepotřebují k tomu církev, natož křesťanský sbor. Věří si totiž po svém a nechtějí, aby jim do toho i někdo mluvil. Ani nejde o to, že by se lidi dnes měli až moc dobře, ale chybí jim možnost o něčem přemýšlet. Chybí jim, aby jim i církev nabídla i něco víc, než je jedno shromáždění v neděli ráno. Chybí jim láska, a to i v církvi. Bůh sice soudí nuzné spravedlivě, o pokorných rozhoduje podle práva, ale není proti to-muto světu ani proti této době, jeho soud míří právě k jeho lidu. Bůh by si nikdy nedovolil soudit tento svět, ten maximálně zavalil velkou vodou, ale vždy ho zajímal jeho lid, případně nepřátelé jeho lidu. My tomuto světu ani této době nerozumíme, nemáme jak, ale s čím přichází právě Bůh i se svým Synem, je jeho milost a té bychom rozumět měli. Je to Boží milost, která vidí dál než na první strom či celý lán. Je to Boží milost, která mu umožňuje nekoukat na to, kolik nás

je, ale kdo tu všechno je. A je to Boží milost, která lidi vrací do kostela. Boží milost totiž znamená, že se víc, než všeho ostatního bojíme Pána Boha. Boží milost znamená, že s Pánem Bohem přichází i jeho spravedlnost a věrnost. Že je k nám Bůh spravedlivý a neopouští nás ani když je nám nejhůř.

A čeho se bojíte vy? Že nás bude zase málo? Že nebude mít kdo hrát nebo toho, co jsme zase udělali špatně? Bůh soudí spravedlivě a jemu úplně stačí, když si aspoň trochu rozumíme, když nacházíme něco jako společnou řeč, když máme i nějaké společné téma a když se máme aspoň trochu rádi. Neboť tam, kde se mají lidé rádi, tam může být i on uprostřed nich. Bůh je na straně slabých, je na straně těch, kdo si jsou vědomi svých mezí a pobije jen toho, kdo se mu jednak postaví anebo si bude myslet, že tu Bůh není.

Vánoce jsou oslavou Božího příchodu na tuto zem. Jsou oslavou Boží přítomnosti. Ta se však nevyčerpává v našich počtech, to je Pánu Bohu už dlouho celkem jedno, ale jestli se do našich úst a našeho myšlení dostane i jeho milost. A milosrdenství a věrnost a spravedlnost a pokoj si dají políbení. O to jde i ze všeho nejvíc. Ó náš milý Bože, povstali jsme z lože a pěkně Tě prosíme, dej, ať se Tě bojíme, bojíme a posloucháme, a přitom se rádi máme. Amen